

før selskabsskat – til under 30 pct. af investeringerne fra feltet. Særskatten kan aldrig overstige 80 pct. af forskellen mellem indtægten fra et felt og 30 pct. af investeringsomkostningerne på feltet (safe-guards-bestemmelser).

På basis af en individuel vurdering kan produktionsafgiften eftergives helt eller delvis, samtidig med at der alligevel gives fradrag for produktionsafgift ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Denne hjemmel har så vidt vides aldrig været benyttet.

Oliesærskatten pålignes for skatteperioder, som er halvårslige og udløber henholdsvis 30. juni og 31. december. Der betales for hver periode en forskudsskat (advanced payment). Samtidig med indsendelse af indkomstopgørelsen, der skal ske inden 2 måneder efter udløbet af en skatteperiode, betales en à contoskat, som modregnes i forskudsskatten. Den endelige afregning af oliesærskatten skal være betalt inden 4 måneder efter udløbet af skatteperioden.

e. Finansloven for 1981 indeholder regler om en ny »Supplementary Petroleum Duty« (SPD) på 20 pct. af bruttoindtægten. SPD, som er en midlertidig afgift, er fradragsberettiget ved beregning af særskat og selskabsskat. Før afgiften beregnes, ydes der et bundfradrag på 1 mill. ton olie pr. felt pr. år. Forslaget har til formål at ændre tidspunktet for, hvornår et oliefelt kan beskattes, således at selskaberne bliver beskattet, så snart olieproduktionen er påbegyndt i stedet for som hidtil, hvor afskrivningsreglerne i praksis har medført skattefrihed i den første produktionsperiode.

Finansloven for 1981 indeholder endvidere en skærpelse af up-lift og safe-guards-bestemmelserne. De ændrede bestemmelser medfører, at der kun gives up-lift til det tidspunkt, hvor de akkumulerede udgifter på et felt incl. up-lift balancerer med de akkumulerede indtægter fra feltet. Safe-guards-bestemmelserne skal efter forslaget på tilsvarende måde ophøre med at virke, når der er balance mellem de akkumulerede indtægter og udgifter fra et felt. Endvidere har man ændret beregningen af safe-guarden fra helårslige til halvårslige perioder.

E. Statsdeltagelse i efterforskning og kulbrinteindvinding

I henhold til § 8 i lov om anvendelse af Danmarks undergrund åbnes der mulighed for, at det i en tilladelse til efterforskning eller indvinding kan fastsættes som et vilkår, at staten eller et af staten ejet selskab skal have ret til at indtræde i den af tilladelsen omfattede virksomhed.

Omfanget og det nærmere indhold af statsdeltagelse må ligesom øvrige vilkår fastsættes ud fra de muligheder, som det enkelte område indeholder.

En af de former, der kan komme på tale, er statsdeltagelse efter »Carried-interest«-princippet, hvorefter statens deltagelse i udviklingen og udnyttelsen af en kulbrinte forekomst indebærer, at staten i princippet også skal bære en til sin andel svarende del af udgifterne ved udviklingen og udnyttelsen af feltet. Statens andel af udgifterne skal imidlertid ikke indbetales umiddelbart, men »lægges ud« af rettighedshaveren og først »tilbagebetales« i takt med, at staten som deltager får indtægter i form af sin andel af den olie, der produceres.

Udover statsdeltagelse kan der tænkes andre former for samarbejde mellem staten og private olieselskaber. Der kan således nævnes produktionsdelingsaftaler, hvorefter staten og et selskab deler den indvundne olie, dog således at selskabet forlods får dækning for sine omkostninger til efterforskning og indvinding. Endvidere kan der blive tale om en servicekontrakt, hvorefter rettighedshaveren er et statselskab, der bistås af et privat olieselskab, der typisk modtager betaling for sin indvindingsaktivitet gennem en ret til at købe en del af den indvundne olie.

F. Mulighed for udenlandsk credit for skatter, der omfattes af lovforslaget

Den foreslåede kulbrinteskate er ikke nævnt i nogen af de af Danmark med andre lande indgåede dobbeltbeskatningsaftaler. Dette medfører, at udenlandske selskaber, der kommer til at svare kulbrinteskate her til landet, ikke umiddelbart kan forvente at opnå credit for denne skat i deres hjemlande.

For de udenlandske selskaber vil dette betyde, at kulbrinteskatten alene må betragtes som en »driftsomkostning«, som vil være fradragsberettiget ved opgørelsen af det udenlandske selskabs samlede indkomst i hjemlandet. Opnås der derimod ved en genforhandling af dobbeltbeskatningsaftalerne mulighed for, at de udenlandske selskaber i deres hjemlande kan få indrømmet credit for kulbrinteskatten, vil skattebetalingen i udlandet kunne nedsættes med den samlede betalte skat her til landet. Herved får selskaberne fuld kompensations for de her til landet betalte skatter, hvor de ved en ordning med fradrag som driftsomkostninger kun vil få kompensations for ca. halvdelen af de danske skatter.

Det vil være af afgørende betydning for udenlandske selskabers interesse i at deltage i efter-